PARFÜM VE GIDADA KULLANILAN BAZI MADDELER (1)

Efendim selamlar. Hürmetle ellerinizden öperim. Allah sa'yinizi meşkur eylesin.

Bendeniz güzel kokuları çok seven biriyim. Bu konuyla ilgili aklıma birkaç soru takıldı. Peygamber Efendimiz'in misk ve amber kullandığını biliyoruz ama ceylana benzeyen hayvandan elde edilen miskten başka miskler de mevcut. Civet kedisi denilen hayvanın anüslerinden elde edilen civet miski maddesi caiz midir?

İkincisi kunduzların yine anal salgılarından elde edi-len Cas-to-reum adlı madde hem parfümeride hem de gıdalarda koku vermek için kullanılıyor. Kunduz gibi eti yenmeyen hayvanlardan elde edilen bu maddelerin kullanıldığı parfüm ve gıdalar için durum nedir?

Son olarak parfümlerde deri notası dediğimiz bir koku vardır. Bu koku genellikle ağaçlardan elde edilir fakat bazı firmalar bunu gerçek deriden de elde ediyorlarmış. Böyle bir durumda domuz gibi haram olan bir hayvanın derisi kullanılsa durun ne olur?

Baki muhabbetle. Mevlam derecatınızı âli eylesin...

Cevap: Güzel koku haline getirilmiş her madde helaldir. Allah'ın Kitabında haram olduğu belirtilmeyen şeyler helâl-dir. Kim-senin kendi düşüncesiyle haramları artırmaya hakkı yoktur. Haram olan domuzun etidir, domuz etini yemektir. Fakihler, Domuz kılını ayakkabı yapımında veya gemi boyamada kullanmakta bir sakınca görmemişlerdir. Domuz derisinden parfüm elde edildiğini bilmi-yorum ama öyle olsa bile dediğim gibi domuzun etini yemek haramdır ama derisinden elde edilmiş parfümü kullanmak haram değildir. Çünkü Kur'ân'da böyle bir hüküm yoktur. Domuz deri-sinden elde edilen iplikle dikilmiş ayakkabıyı giymek caiz olduğuna göre aynı maddeden elde edilen kokuyu sürmekte de sakınca yoktur. Ayrıca domuz eti yemek haramdır ama başka yiyecek bulamayan kimse pekâlâ domuz etini de yiyebilir. Çünkü Kur'ân şöyle buyurur:

"Allah size leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni harâm kıldı. Ama kim çaresiz kalır da başkasının hakkına saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (bunlardan yerse) muhakkak ki Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir." (Nahl: 70/115; Baka-ra: 92/173)

İnsanlar eskiden kalma geleneklerinin, yetiştikleri ortamın etki-siyle bazı hayvanları yemekten tiksindiklerinden dolayı, birçok hay-van etinin harâm olduğunu bildiren rivayetler üretmişlerdir. Bunlar, geleneklerin, bilinçsiz veya bilinçli olarak hadîs rivayetine dönüş-türülmesidir. Âyetlerde sayılanların dışında birçok hayvanın etini harâm kılan rivayetler, aslında insanların düşünceleriyle önce Yahûdî dinine sokulmuş, Yahûdî dinindeki bağlayıcı yasaklar, hadîs şekline getirilip İslâm dinine de sokulmuş, böylece fıkıh Kitâblarına girmiştir. Böylece geniş ve kolay din zorlaştırılıp ayrıntıya boğul-muştur. Bir ulus, örfen tiksindiği şeyleri yemeyebilir ama örfü kesin din hükmü olarak görmek ve bununla Kur'ân'ı geçersiz kılmak yanlıştır. Evhâm, vesvese ve hurâfe ile Allah'ın verdiği nimetleri harâm saymak büyük hatâdır. Nahl: 70/116'da kendi düşünceleriyle ürettikleri harâm ve helâli Allah'ın hükmü gösterenlerin iflah olmayacağı vurgulanmıştır.

(devamı yarın..)